

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011447
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011447.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Jozefa Janíka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného

S. O.,

nar. X. augusta XXXX v J., bytom F. T. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1Pp/46/2021 zo dňa 27. januára 2022 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/74/2018 zo dňa 28.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/38/2019 zo dňa 19.09.2019 bol S. O. odsúdený pre trestný čin prevádzachstva podľa § 356 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody (skorší trest odňatia slobody uložený pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Tr. zák.) k trestu odňatia slobody na 5 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený S. O., ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

Krajský súd v Trenčíne na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku uznesenia súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval v senáte na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť ako k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody tak ak vedeniu svojho života na slobode.

Na základe vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí súd prvého stupňa správne ustálil, že odsúdený síce spĺňa formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. (vykonanie 2/3 uloženého trestu odňatia slobody), avšak nespĺňa materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. a to ani z pohľadu zistenia polepšenia sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ani z pohľadu možnosti očakávania, že tento po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život. V tomto smere súd 1.stupňa aj správne odôvodnil svoje rozhodnutie. Nad rámec týchto dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa senát nadriadeného súdu uvádza nasledovné:

Odsúdený S. O. doterajším spôsobom života s poukazom na jeho súdnu trestnosť preukázal, že možnosti jeho nápravy sú sťažené. Odsúdený už dvakrát v minulosti bol podmiennečne prepustený z výkonu trestov odňatia slobody (v r. 1994 a v 2011), pričom v oboch prípadoch „sľuboval“, že v budúcnosti chce viesť riadny život. Účelom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je dovŕšenie nápravy odsúdeného na slobode len na čas uloženej skúšobnej doby (v oboch prípadoch sa odsúdený osvedčil), ale vedenie riadneho života sa očakáva prakticky „natrvalo“. Zo spáchanej vyššie uvedenej trestnej činnosti (dva zločiny), pre ktorú odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vyplýva, že doteraz vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody sa u odsúdeného minuli svojho prevýchovného účinku.

Taktiež správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nie je na požadovanej úrovni a už vôbec nezodpovedá tomu, že u odsúdeného pri ukladaní trestu odňatia slobody bolo až v dvoch smeroch použité dobrodenia zákona v podobne mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (§ 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam) ako aj zaradenia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Správanie odsúdeného a plnenie povinností bolo prakticky len na „priemernej“ úrovni, o čom svedčí aj jeho porušovanie interných predpisov. Obrana odsúdeného na verejnom zasadnutí napríklad v tom, že išlo len o verbálne konflikty nevyplýva z jeho písomného hodnotenia, kde sú uvedené fyzické konflikty s inými odsúdenými.

S poukazom aj na vyššie uvedené dôvody preto vo veci konajúce súdu oboch stupňov dospeli k záveru, že odsúdený vo výkone trestu nepreukázal taký stupeň polepšenia, ktorý by im umožňoval urobiť záver, že odsúdený na slobode po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život.

Z takto rozvedených dôvodov nadriadený súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.